

Møteinnkalling

Utvalg: Seiland/Sievju nasjonalparkstyre

Møtested: Nasjonalparkkontoret, Havneveien 24, Alta

Dato: Torsdag 20. mai 2021

Tidspunkt: Kl 10.30. Lunsj underveis.

Eventuelt forfall meldes snarest til personlig vara og til nasjonalparkforvalter Ingunn Ims Vistnes på telefon 41 43 44 01. Vararepresentanter møter etter nærmere beskjed.

Saksliste

- ST 8/2021 Godkjenning av innkalling og saksliste
- ST 9/2021 Valg av medunderskriver
- RS 3/2021 Protokoll fra styremøtet 25. februar 2021
- RS 4/2021 Rovfuglstatus Seiland – orientering fra SNO
- ST 10/2021 Søknad om bruk av drone til kartlegging og formidling av kulturminner i Seiland nasjonalpark – Torbjørn Preus Schou
- ST 11/2021 Søknad om tilbygg og fasadeendring på hytte i Seiland nasjonalpark – Frank Olsen
- ST 12/2021 Søknad om dispensasjon til landing med helikopter – Arealrepresentativ naturovervåking (ANO) - Sállir natur AS
- ST 13/2021 Brev om helårsbeite
- RS 5/2021 Ventebu Altneset
- RS 6/2021 Orienteringssaker fra forvalter
- ST 14/2021 Eventuelt

ST 8/2021 Godkjenning av innkalling og saksliste

Forvalters innstilling

Innkalling og saksliste godkjennes.

ST 9/2021 Valg av medunderskriver

RS 3/2021 Protokoll fra styremøte 25. februar 2021

Vedlegg: Protokoll fra styremøte 25. februar 2021

Forvalters innstilling

Seiland/Sievju nasjonalparkstyre tar protokollen fra styremøtet 25. februar 2021 til etterretning.

RS 4/2021 Rovfuglstatus Seiland – orientering fra SNO

Etter forespørsel fra styret sist møte, vil Statens naturoppsyn orientere om status for rovfugl på Seiland og hvordan dette kartlegges/overvåkes.

Arkivsaksnr: 2021/4501-2

Saksbehandler: Ingunn Ims Vistnes

Dato: 26.04.2021

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Seiland/Sievju nasjonalparkstyre	10/2021	20.05.21

Søknad om bruk av drone til kartlegging og formidling av kulturminner i Seiland nasjonalpark – Torbjørn Preus Schou

Vedlegg: Søknad fra Torbjørn Preus Schou av 19. april 2021

Forvalters innstilling

Med hjemmel i Naturmangfoldloven § 48 gir Seiland/Sievju nasjonalparkstyre Torbjørn Preus Schou dispensasjon til bruk av drone i forbindelse med kartlegging og formidling av kulturminner.

Dispensasjonen gjelder på følgende vilkår:

1. Dispensasjonen gjelder for en uke innenfor perioden 23. august til 12. september. Flytiden skal være maksimalt to timer per døgn. Det kan benyttes inntil to droner. Dronene skal opereres av Torbjørn Preus Schou og hans kollegaer knyttet til prosjektet. Tillatelsen gjelder for fire områder mellom Seilandsjøkelen og Nordmannsjøkelen som er avmerket i søknaden. Flyging nær fugl og øvrig dyreliv skal unngås. Dersom det dukker opp rovfugl må dronen tas ned til fuglene har trukket seg unna. Det skal holdes god avstand til eventuelle andre brukere av området. Nasjonalparkforvalter skal ha varsel om gjennomført flygning via e-post, tlf eller SMS. En rapport om årets funn skal sendes til nasjonalparkforvaltningen på fmfiifi@statsforvalteren.no innen 31.12.2021. Reindrifta skal kontaktes i forkant av droneflygingen. For området vest for Riehppi: Bårdfjord siida ved Nils Henrik Sara, tlf 977 57 032. For området øst for Riehppi: Bekkarfjord siida ved Mikkel Isaksen Eira, tlf. 951 88 304. Film og bilder kan brukes til dokumentasjon av kulturminner og terrenget rundt, til dokumentasjon av endring av fonkanter, og til formidling av brearkeologi. De skal ikke brukes til andre formål. Ved publisering skal det opplyses om at filminga har skjedd med dispensasjon fra Seiland/Sievju nasjonalparkstyre. Denne tillatelsen skal medbringes i felt og

fremvises ved kontroll. Dispensasjonen fritar en ikke fra å følge annet regelverk som gjelder droneflygning.

Saksopplysninger

Søknaden

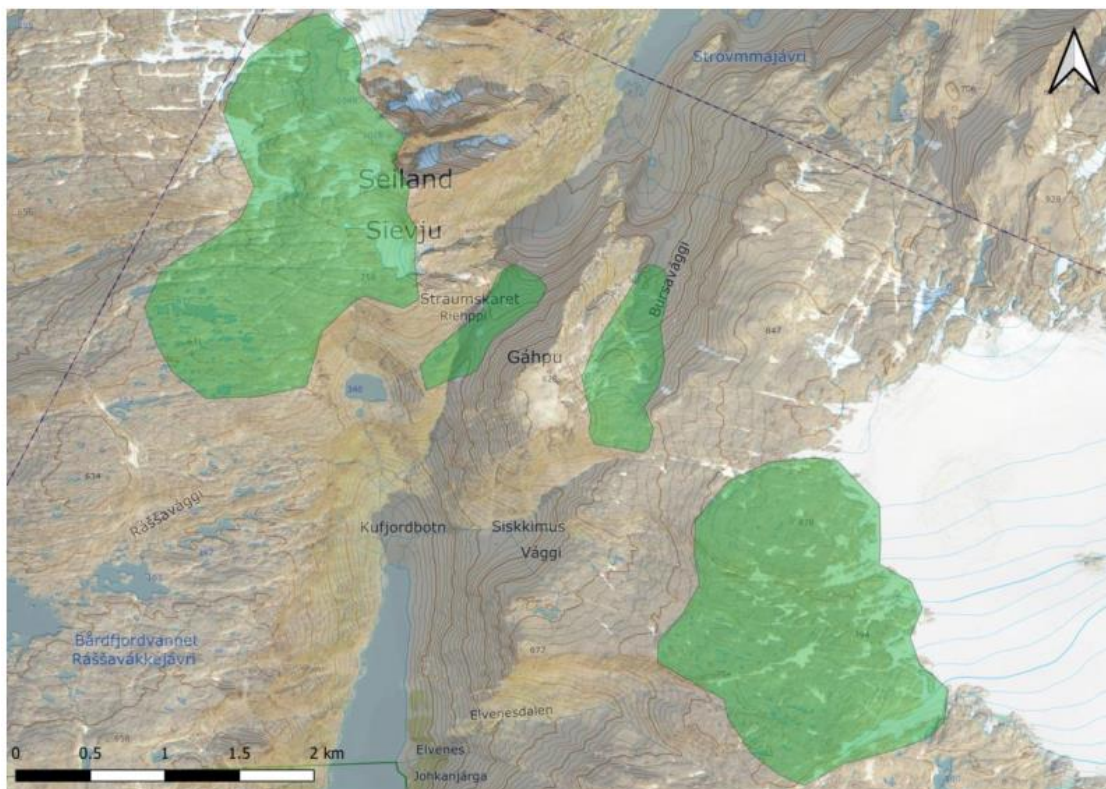
Arkeologisk rådgiver Torbjørn Preus Schou ved Troms og Finnmark fylkeskommune ønsker å starte opp et arkeologiprojekt på Seiland, i tilknytning til smeltingen av breene og fonnene. Prosjektet vil søke å finne spor etter aktivitet i høyfjellet, som jakt og fangst. I den forbindelse søker Schou Seiland/Sievju nasjonalparkstyre om å få bruke drone til dokumentasjon og formidling av eventuelle funn, i søknad av 19. april 2021 (vedlagt).

Schou søker om droneflyging i fire avmerkede områder; sør for Nordmannsjøkelen, vest for Seilandsjøkelen, Riehppi og øvre del av Bursavággi (figur 1). Kartleggingen vil pågå én uke i perioden uke 34-36, primært i uke 35. Det vil flys med drone maksimalt to timer per dag, og det vil bli brukt to droner.

Hensiktene med å bruke droner er flere. Primært vil det være til dokumentasjon av kulturminner og terrenget rundt, og til å ta gode bilder ovenfra. Disse vil bli brukt i vitenskapelige artikler og årlige rapporter fra prosjektet. Schou ønsker også å bruke dronebilder til dokumentasjon av endring av fonnkanter, med en ambisjon om å gjøre dette årlig.

Videre ønsker prosjektet å bruke dronebilder og -film til formidling av «det unike landskapet på Seiland og breenes smelting til et bredere publikum. Dette inkluderer bruken av visuelle fremstillinger i sosiale media som planlegges tilknyttet prosjektet eller til presentasjoner rettet mot interesserte grupper.» Bildene vil formidle resultater fra forskningen kombinert med konsekvensene av klimaendringer.

Søker har også kontaktet nasjonalparkforvalter for å høre om de må søke om telting. De er rundt åtte personer og vil i hovedsak bo i båt. Søker har fått informasjon om at man kan bo inntil 20 teltdøgn på samme sted uten søknad, og at det viktigste er at man har gode rutiner for toalett plasser og søppelhåndtering. Prosjektet vil holde seg innenfor disse rammene, og søknad om telting er ikke nødvendig.

Figur 1. Områdene hvor det er søkt om bruk av drone.

Forskrift og lovverk

Søknaden blir vurdert etter:

- Forskrift for Seiland nasjonalpark
- Naturmangfoldloven
- Seiland/Sievju nasjonalparkstyres retningslinjer for behandling av dronesøknader (ST 27/2019)
- Presedens fra tilsvarende saker

Forskrift for Seiland nasjonalpark

Små luftfartøy som den omsøkte typen droner er ikke inkludert i lov om motorferdsel i utmark. Tiltaket omfattes derfor ikke av restriksjonene i verneforskriften som er knyttet til motorferdsel.

Verneforskriften § 3 punkt 7.2 om støy har forbud mot modellfly og andre motordrevne hjelpemidler i nasjonalparken. Under dette kommer bruk av droner, jf retningslinjer fra Miljødirektoratet. Det er ikke spesifiserte unntaksregler for denne typen tiltak, og en søknad om dispensasjon krever da behandling etter den generelle dispensasjonshjemmelen i naturmangfoldloven § 48.

Naturmangfoldloven

Naturmangfoldloven § 48 setter svært strenge krav til når en dispensasjon eventuelt kan vurderes, og åpner kun for tiltak som *ikke strider mot verneformålet* og *ikke påvirker verneverdiene nevneverdig*.

Begge vilkår må være oppfylt for at dispensasjon skal kunne vurderes. Skjønn og instruks fra overordna myndigheter spiller også inn. Adgangen til å gi dispensasjon er snever, og verneforskriften skal ikke uthules gjennom en omfattende bruk av dispensasjoner. Alle søknader må vurderes etter de miljørettslige prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12.

Retningslinjer for behandling av dronesøknader i Seiland/Sievju nasjonalpark, vedtatt i styremøte 22.11.19

Nasjonalparkstyret vedtok i 2019 generelle retningslinjer for behandling av dronesøknader, for å sikre en helhetlig og mer effektiv saksbehandling. Dette kom som følge av at forvaltningsplanen fra 2017 ikke omhandler droner i særlig grad.

Retningslinjene åpner opp for å tillate bruk av drone i forbindelse med forskning og naturkartlegging, men på vilkår om at man styrer unna sårbare områder til sårbare årstider. Søker må være tilknyttet eller ha oppdrag for en forsknings- eller kartleggingsinstitusjon.

Retningslinjene lister opp noen generelle vilkår som skal gjelde for alle innvilgede dispensasjoner. For denne søknaden er følgende punkt relevante:

- Personen som har fått dispensasjon er ansvarlig for gjennomføringen og skal være til stede under flyging, men kan bruke andre personer til å fly med dronen.
- Det skal settes som vilkår at dronen kun skal brukes til det formålet det er søkt om. Dersom man har fått dispensasjon til å bruke drone til kartlegging, samling av dyr eller andre nytteformål, kan man ikke samtidig filme og bruke dette til markedsføring eller sosiale media.
- Det skal opplyses om at brudd på vilkårene til dispensasjonen kan medføre at dispensasjonen ikke blir fornyet og/eller at saken blir politianmeldt.

Presedens

Antall henvendelser og søknader om filming med drone i norske verneområder har økt sterkt de siste årene. Effekten av droneflyging må vurderes både ut fra den direkte forstyrrelsen på stedet, og den indirekte effekten dersom dronofilming fører til at området blir promotert for et større publikum.

Registrering, forskning og samling av dyr på utmarksbeite er eksempler på bruk av drone til nytteformål som i mange tilfeller blir innvilget dispensasjon i verneområder, dersom det ikke fører til at naturmiljøet blir skadelidende. Det må imidlertid vurderes om mange andre vil ønske å søke om tilsvarende tillatelse (nml § 10).

Seiland/Sievju nasjonalparkstyre har tidligere avslått søknader som omhandler markedsføring av Store Bekkarfjord-området, der man ikke ønsker en stor økning i ferdsel. De har også delvis avslått søknader om bruk av drone som kan komme i konflikt med reindriftas høstsamling. De har innvilget dispensasjon til dronebruk i forbindelse med kartlegging av breer, samling av rein, og til enkelte filmer som formidler naturverdiene på Seiland.

Vurdering

Et av formålene med vernet av Seiland/Sievju nasjonalpark er å verne om kulturminner. Dette kan vi bare gjøre hvis vi vet om kulturminnene. En kartlegging i områder som tidligere ikke er kartlagt, vil derfor ha stor verdi for forvaltningen av området.

Kartleggingen må ikke stride mot verneformålet eller påvirke verneverdiene nevneverdig, jf betingelsene for å bruke nml § 48. I dette tilfellet er det konsekvensene ved bruk av drone som må vurderes.

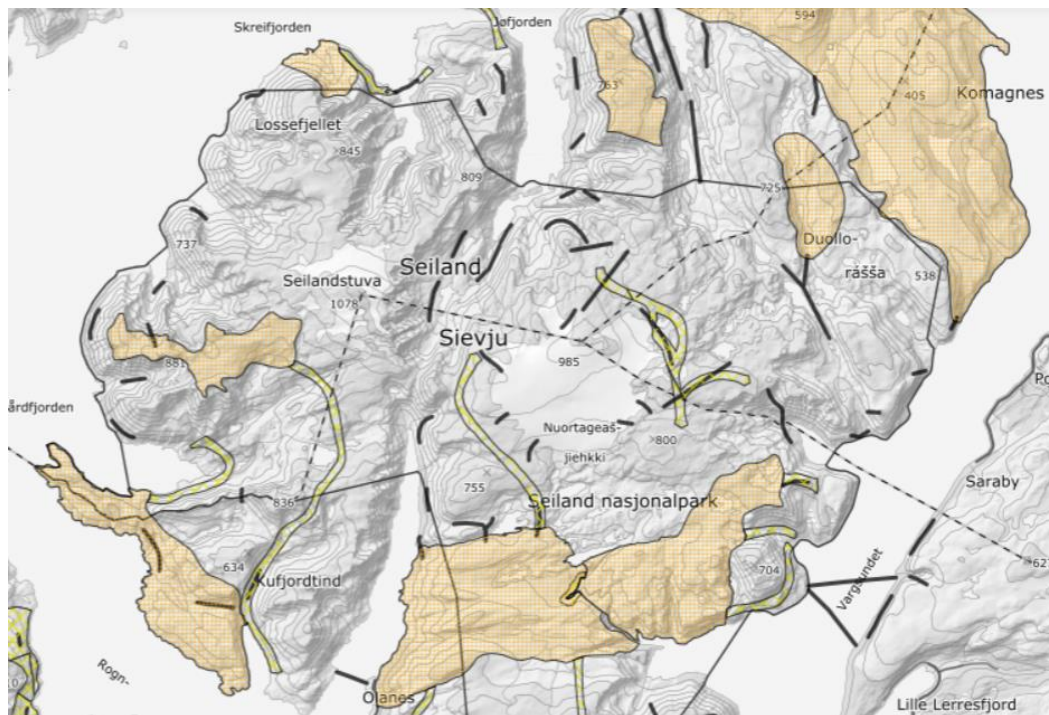
Motorferdsel og bruk av droner kan uroe dyrelivet, og støy fra droner kan være sjenerende for folk som ferdes i området. Indirekte vil filmopptak som markedsfører sårbare områder ovenfor nye besøkende kunne føre til økt ferdsel i området. Ferdselen kan øke også til andre tider av året enn da filmingen fant sted, med påfølgende forstyrrelse av dyrelivet og slitasje på vegetasjon.

Verneverdier i de omsøkte områdene

Områdene hvor det søkes om filming er høyereliggende områder over tregrensa. Adkomsten er bratt opp fra fjorden, og områdene er relativt utilgjengelige med liten ferdsel.

Det er ingen kjente rovfugllokaliteter innenfor de omsøkte områdene. Områdene er ikke vegetasjonskartlagt, men har noen forekomster av rødlista fjellplanter. Platået nordvest for Kufjordbotn (ved vann 631) er klassifisert som en lokalt viktig naturtype hvor man finner mye nakent berg og regionalt sjeldne arter (kildeskjørbuksurt, snøarve og jervrapp, kilde: Naturbase). Dette ligger innenfor et av de omsøkte områdene.

Søknaden gjelder månedsskiftet august-september, som er utenfor hekke- og kalvingstid. Det kan være at høstsamlingen av rein har startet. Dersom reinflokker forstyrres under samling, kan det gi betydelig merarbeid for reindriften. De omsøkte områdene ligger innenfor reinbeitedistrikt 24 A, på grensen mellom Bekkarfjord og Bårdfjord siida. Det går en flyttelei mellom Riehppi og Seilandsjøkelen, se kart under. Kommunikasjon med siidaene vil være viktig ved en dispensasjon, slik at droneflygingen ikke forstyrrer en eventuell reinsamling.

Figur 2. Oransje skraverte områder viser oppsamlingsområder for reinen om høsten. Gule felt viser reindriftas flytteleier. Bakgrunnskart: www.kilden.nibio.no

Forvalter anser kunnskapsgrunnlaget som godt nok for behandling av dronesøknaden (nml §§ 8-9). Flygingen vil skje utenom sårbare tider på året, og i et område hvor det ikke er sannsynlig med stor økning i ferdsel. Naturverdiene i området vurderes til å ikke å bli nevneverdig påvirket av droneflygingen. Den indirekte effekten av økt publisitet av området vurderes til å være liten, da området er såpass utilgjengelig og ulendt.

Kartlegging av kulturminner nær breene kan gi ny kunnskap og et bedre grunnlag for forvaltning av området og formidling av kunnskap om historien til Seiland og om klimaendringer. Det synes ikke å være stor risiko for mange tilsvarende søknader, da søknaden er knyttet til et bestemt formål og etablerte institusjoner (nml § 10). Bruk av drone til filming og ferdsel inn i området til fots vurderes som en miljøforsvarlig metode (nml § 12). Naturmangfoldloven § 11 vurderes ikke som relevant.

Søknaden er noe uklar på hvordan formidlingen av prosjektet skal vinkles på sosiale media. I henhold til retningslinjene for behandling av dronesøknader, er det stor forskjell på om formålet med dronefilmingen er kartlegging og forskning, eller om det er markedsføring av området med tanke på reiseliv. Det siste vil kreve en nærmere vurdering etter besøksstrategien til Seiland/Sievju nasjonalparkstyre. Innstillingen til dispensasjon gis derfor med vilkår om at dronebildene og -filmene brukes til formidling av brearkeologi og klimaendringer, ikke til markedsføring av området eller andre formål.

Nasjonalparkforvalter ser tiltaket som nyttig for en kunnskapsbasert forvaltning, og vurderer det slik at verneverdiene ikke blir nevneverdig påvirket med de vilkårene som er stilt.

Arkivsaksnr: 2021/1980-4

Saksbehandler: Ingunn Ims Vistnes

Dato: 29.04.2021

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Seiland/Sievju nasjonalparkstyret	11/2021	20.05.21

Søknad om tilbygg og fasadeendring på hytte i Seiland nasjonalpark – Frank Olsen

Vedlegg: Søknad fra Frank Olsen 22.02.21

Tilleggsopplysninger fra Frank Olsen 19.03.21

Forvalters innstilling

Seiland/Sievju nasjonalparkstyret innvilger Frank Olsen dispensasjon til å bygge på hytta og gjøre en fasadeendring som omsøkt. Vedtaket gjøres med hjemmel i forskrift for vern av Seiland/Sievju nasjonalpark § 3 punkt 1.3 a, og dispensasjonen gjelder på følgende vilkår:

1. Tilbygg og fasadeendring skal utføres i tråd med tegninger vedlagt søknad av 22.02.21 og 19.03.21
2. Farge, materialvalg, ytre kledning, takvinkel og taktekking på tilbygget skal være lik resten av hytta med mørke og matte farger.
3. Etter bygging skal rivningsavfall og bygningsmaterialer som er til overs ryddes bort fra området og deponeres på lovlig måte.
4. Frist for gjennomføring av tiltaket, inkludert opprydding, er 1. oktober 2023.

Tiltaket krever også tillatelser fra kommunen og grunneiere.

Vi gjør oppmerksom på at Statens naturoppsyn (SNO) kan kontrollere at tiltaket er gjennomført i samsvar med vedtaket.

Saksopplysninger

Stedet

Søknaden gjelder en hytte som ligger i Straumen innerst i Jøfjorden, i Hammerfest kommune og Seiland nasjonalpark. Hytta ligger på privat eiendom (gnr/bnr 9/2); en stor eiendom som strekker seg

fra Straumsnes til Jøfjordbotn og som er registrert på 16 grunneiere. Frank Olsen er en av grunneierne. Det ligger to andre hytter i Straumen; en innerst i Jøfjordbotn og en ved inngangen til Skarddalen/Heastavággi.

Søknaden

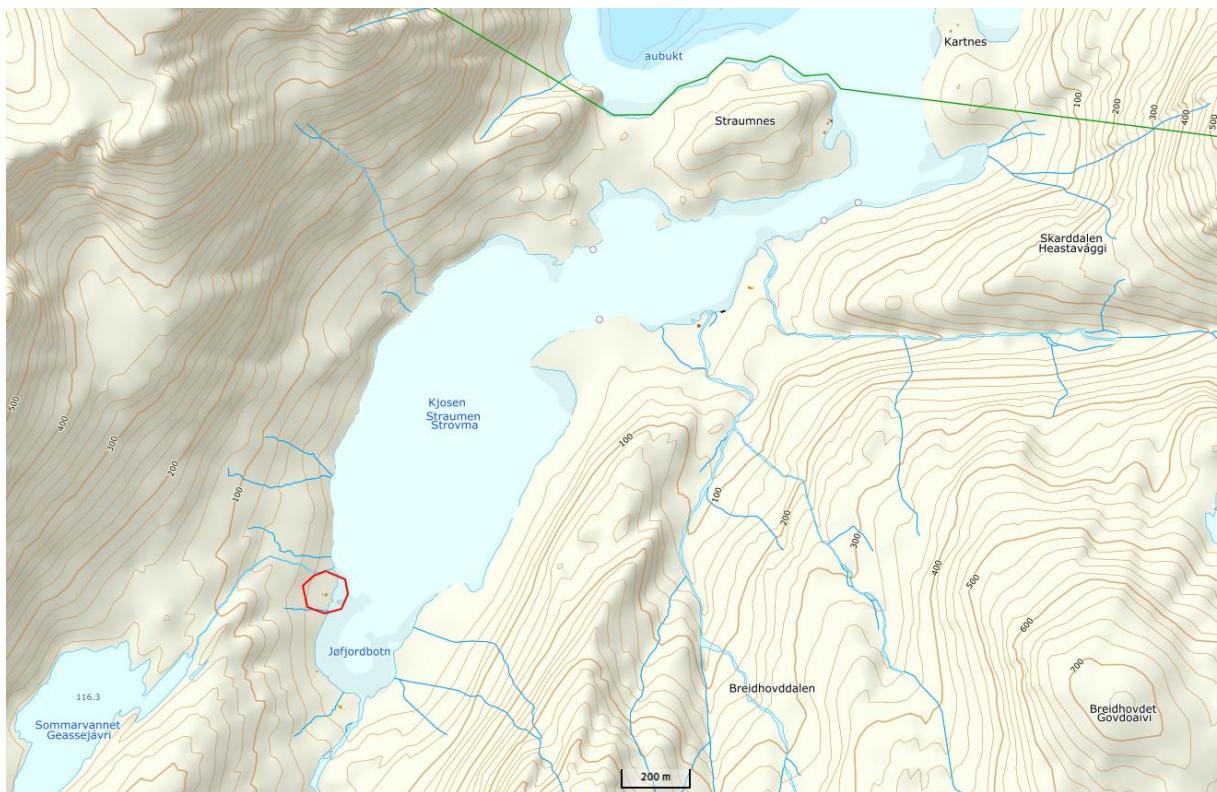
Frank Olsen eier en hytte i Jøfjorden som han søker om å få utvide med et tilbygg. Hytta er i dag på 59 m² pluss terrasse på ca 36 m². Mønehøyde er 6,8 m. Tilbygget vil ha en grunnflate på 10 m², og en mønehøyde på 5,4 m. Tilbygget vil stå vinkelrett på eksisterende bygning, og vil ha samme takvinkel (36°) som eksisterende bygning.

Tilbygget vil ha samme kledning, farge og materialvalg som eksisterende hytte. Hytta er malt i en mørk blågrå farge og har ståltak.

Frank Olsen søker også om fasadeendring, ved å bytte ut en altandør på østveggen med en dobbel skyvedør med glass. Eksisterende dørmål er 80 x 200 cm, og ny dør vil være 200 x 200 cm. Hensikten er å få mer lys inn i hytta.

Hytta står på pilarer som er bordkledd, og tilbygget vil trenge tre nye pilarer. Søker opplyser at utvidelsen ikke vil medføre endringer i terrenget, og at det ikke vil bli brukt minigraver eller andre kjøretøy i forbindelse med utvidelsen. Materiell og verktøy fraktes til stedet med båt.

Bak hytta står en badstue som tidligere er målt opp med en grunnflate på i underkant av 10 m².

Straumen innerst i Jøfjorden, med Frank Olsens hytte sirklet inn.

Hytta og badstua i terrenget.

Østveggen av hytta sett fra sjøen. Bilde fra 2020.

Sørveggen, bilde fra 2020.

Sørveggen med gangvei til badstua. Bilde fra 2016.

Østveggen, hvor det søkes om å bytte ut altandøra med en skyvedør. Bilde fra 2016.

Østveggen, bilde fra 2020.

Forskrift og lovverk

Søknaden blir vurdert etter:

- Forskrift om vern av Seiland nasjonalpark
- Naturmangfoldloven
- Forvaltningsplan for Seiland nasjonalpark – Sievjuu álbmotmeahcci (2017)

Forskrift om vern av Seiland nasjonalpark

Formålet med nasjonalparken er blant annet «å bevare et alpint kystlandskap med et egenartet og variert biologisk mangfold, sikre variasjonsbredden av naturtyper i regionen, bevare landskapsformer og særpregede geologiske forekomster og verne om kulturminner.» (Verneforskriften § 2).

I verneforskriften § 3 punkt 1.1 står det at «Området er vernet mot inngrep av enhver art, herunder oppføring og ombygging av bygninger (...).»

Videre står det i punkt 1.3 a) at forvaltningsmyndigheten, det vil si nasjonalparkstyret, kan gi tillatelse til «ombygging og utvidelse av bygninger».

Naturmangfoldloven

I følge naturmangfoldloven (nml) § 7 skal søknaden vurderes etter de miljørettslige prinsippene i nml §§ 8-12.

Forvaltningsplan for Seiland nasjonalpark – Sievjuu álbmotmeahcci (2017)

Forvaltningsplanen skal utdype forskriften for Seiland nasjonalpark. I kapittel 4 er det vedtatt retningslinjer for forvaltningen ved saker om eiendom og byggverk. Punkt h) sier:

- h) Det kan gis tillatelse til ombygging og utvidelse av bygninger innenfor følgende rammer:
- i. Utvidelse på opptil 30% av eksisterende bebygd areal kan tillates. Det vil være en restriktiv holdning til utvidelser ut over 10 m², da dette er å betrakte som en vesentlig utvidelse. Bebygd areal regnes ut fra utvendige mål og inkluderer alle overbygde partier (alle partier med tak).
 - ii. Største tillatte mur- eller pilarhøyde er 60 cm i flatt og skrått terreng.
 - iii. Møneretningen skal være 90° på fallende terreng.
 - iv. Taktekking skal utføres med materialer som gir en mørk og matt fargevirkning.
 - v. Eksisterende terreng og vegetasjon skal bevares i størst mulig grad.
 - vi. Fasade mot sjø skal ikke øke vesentlig i størrelse.
 - vii. En enkel utedo på 1-2 m² tillates oppført i tilknytning til hytter.
 - viii. Utbygger skal i søknaden gjøre rede for hvordan utbyggingen/ombyggingen skal foretas slik at man minimerer skader på terrenget rundt.

Det presiseres også i forvaltningsplanen at fasadeendring krever søknad til nasjonalparkstyret, så som flytting av vinduer og dører eller endring av antall vinduer og dører.

Vurdering

Forvaltningsplanen setter en ramme for hvor store utvidelser av eksisterende bygg som kan tillates. Utvidelser på opptil 30% av eksisterende bebygd areal kan tillates, men det skal være en restriktiv holdning til utvidelser ut over 10 m². Forvaltningsplanen definerer bebygd areal litt forskjellig fra Norsk Standard, ved at bebygd areal skal inkludere alle partier med tak. Det er denne definisjonen vi må bruke, siden den er knyttet til retningslinjene. Tilbygget vil føre til en økning i bebygd areal fra 59 m² til 69 m², dvs en økning på 17% eller 10 m². Dette er innenfor det som kan tillates etter retningslinjene.

Se ellers kommentar på slutten av saksutredninga angående beregning av BRA og BYA.

Tilbygget vil føre til at fasaden mot sjø (østveggen) øker i bredden fra 7,2 m til 9,2 m (28% økning). Taket på tilbygget blir godt synlig fra sjø, og hele hytta vil framstå som en god del større enn før utbygging. Den nye skyvedøra vil føre til at mer av fasaden mot sjø består av glass.

Utbyggingen kan komme i konflikt med forvaltningsplanens punkt om at fasade ut mot sjø ikke skal øke vesentlig i størrelse. Forvalter vurderer det likevel slik at det kan godkjennes, da økningen i bebygd areal er innenfor retningslinjene, og tilbygget ellers er godt tilpasset eksisterende bygg.

I 2011 søkte Frank Olsen om en utbygging av hytta på 23,6 m², fordelt på et tilbygg med nytt vindfang og et tilbygg med utvidelse av stua (ST 28/11). Søknaden ble avslått av Seiland/Sievju nasjonalparkstyre, med begrunnelse at utvidelsen var for stor. Styret skrev i sitt vedtak at «*Om søker ønsker å søke på nytt, vil styret behandle søknaden, men utvidelsen må da reduseres til å gjelde maksimalt 10 m².*» Den nye søknaden har tatt hensyn til dette innspillet, og det nye tilbygget synes bedre tilpasset eksisterende hytte enn tegningene fra 2011, der det var tegnet inn et tilbygg på hver side av hytta.

Kunnskapsgrunnlaget (nml § 8) og Føre var-prinsippet (nml § 9): Jøfjorden er et område med store naturverdier, se kunnskapsgrunnlag i forvaltningsplanen og naturbase.no. Naturverdiene i de lavereliggende områdene i Jøfjorden er relativt godt kartlagt, og kunnskapsgrunnlaget anses som godt nok til å vurdere denne saken. Føre-var-prinsippet er av samme grunn ikke vektlagt.

Samlet belastning (nml § 10): Tiltaket vil ikke øke overnattingskapasiteten til hytta i særlig grad, og hytta vil fremdeles fremstå som en boenhet. Tilbygget vil derfor ikke øke belastningen på området i nevneverdig grad. Når det gjelder presedens, har Seiland/Sievju nasjonalpark rundt 9 private hytter som ikke er tilknyttet reindrift eller sauedrift. Retningslinjene for utvidelse av disse hyttene er tydelig trukket opp i forvaltningsplanen. Selv om flere skulle søke om utvidelse på inntil 10 m², vurderes det ikke til å påvirke naturverdiene nevneverdig.

Kostnader ved miljøforringing (nml § 11) og Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (nml § 12)
Terrenget rundt hytta vil bli lite påvirket av utbyggingen, og tiltakshaver skal rydde og fjerne alle materialrester etter utbygging. Transport av materialer med båt og det at det ikke vil bli brukt minigraver/kjøretøy på land vurderes som en miljøforsvarlig måte å gjennomføre utbyggingen på.

Om beregning av areal etter Norsk Standard: Norsk Standard NS 3940:2012 inkluderer også altanen i bebygd areal (BYA), så lenge altanen er mer enn 0,5 m over bakken. Med en slik definisjon vil tilbygget kun føre til en økning i BYA på 4,6%, fordi tilbygget bruker en del av altanen. Eksisterende altan er på rundt 36 m², noe som gir en BYA på 95 m². Tilbygget gir en ny BYA på 99,4 m². Økningen i bruksareal (BRA) vil være noe større enn 10 m², da tilbygget kan gi mulighet for en ekstra etasje hvor deler av takhøyden vil være minst 1,9 meter (krav for å regnes med i BRA). Vi mangler innvendige mål for å regne ut økning i BRA.

Arkivsaksnr: 2020/6055-6

Saksbehandler: Ingunn Ims Vistnes

Dato: 03.05.2021

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Seiland/Sievju nasjonalparkstyre	12/2021	20.05.21

Søknad om dispensasjon til landing med helikopter – Arealrepresentativ naturovervåking (ANO) - Sállir natur AS

Vedlegg: Søknad fra Sállir natur AS av 23. april 2021.

Forvalters innstilling

Med hjemmel i naturmangfoldlovens § 48 første ledd første alternativ gir Seiland/Sievju nasjonalparkstyre dispensasjon til inntil 4 landinger med helikopter til Sállir natur AS for perioden 9. – 27. august 2021. Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Dispensasjonen gjelder for to (2) landinger med helikopter i området mellom prøveflatene ved Sommarsettind og Nordre Steinvannet, og to (2) landinger ved prøveflaten på Seinesfjellet.
- Flyging nær rein og andre brukere av nasjonalparken skal unngås.
- I nasjonalparken skal det ikke flys under 300 m over bakken, med unntak av landing og letting. Flyruta skal legges utenom parken så langt det er mulig.
- Sállir natur AS skal ta direkte kontakt med både Bekkarfjord siida og Bårdfjord siida i reinbeitedistrikt 24A i forkant av flygingen, og informere om tidspunkt og flyrute. Mindre justeringer i flyrute og landingssteder skal vurderes dersom dette er ønskelig fra reindriften. Bekkarfjord siida: Mikkel Isaksen Eira på tlf 951 88 304 eller Nils Isak I. Eira på tlf 467 98 600. Bårdfjord siida: Nils Henrik Sara på tlf 997 57 032.
- SNO ved Rune Somby skal ha melding senest dagen før flygningen via e-post (rune.somby@miljodir.no) eller melding til mobilnummer 916 22 282.
- Denne dispensasjonen må medbringes i felt og fremvises ved kontroll.

Vi minner om at det også skal innhentes dispensasjon fra motorferdselloven fra berørte kommuner.

Søknaden

Sállir natur AS søker om landingstillatelse for helikopter i Seiland/Sievju nasjonalpark i forbindelse med forskningsprosjektet Arealrepresentativ naturovervåking (ANO). Firmaet har tidligere søkt om og fått dispensasjon til å sette ut fastmerker (korte metallrør) på flatene hvor vegetasjonen skal registreres.

ANO-prosjektet er et overvåkingsprogram i regi av Miljødirektoratet, og skal overvåke endringer i artssammensetning, naturtyper og vegetasjonsdekning i fastlands-Norge over tid. Prøveflatene i prosjektet er tilfeldig generert, og fire av disse prøveflatene har havnet innenfor Seiland/Sievju nasjonalpark. Hver flate er på 500 x 500 meter. Innenfor hver flate skal 18 ruter på 1 x 1 m analyseres. Det vil bli satt ned i alt 36 korte metallrør i hver prøveflate, som markerer rutene som skal analyseres.

Fastmerkingen vil skje første gang Sállir natur AS besøker området, og planlegges i 2021 for Seiland. Registreringer vil skje hvert femte år, og det er ikke satt sluttdato for prosjektet.

To personer bruker en hel dag på å analysere en prøveflate. Prosjektet søker om 5 landinger. Kontaktperson Hilde Riksheim Tandstad opplyser på telefon at det er tenkt en landing ved Suovvleakši for å sette av to personer, og at helikopteret så flyr videre til Melkevatnan-området for å sette av to personer. Her etableres camp, og prøveflatene ved Sommarsettind og Melkevatnan nås herfra. Personene fra Suovvleakši går til campen når de er ferdige med registreringene. Helikopteret kommer tilbake etter 3-4 dager, lander ved Melkevatnan igjen, og flyr dem videre til punktet ved Seinesfjellet. Så hentes dem etter maks et døgn. Prosjektet søker derfor om to landinger ved Seinesfjellet, to landinger ved Melkevatnan og en landing ved Suovvleakši.

Regelverk

Søknaden blir vurdert etter:

- Forskrift for Seiland nasjonalpark
- Naturmangfoldloven
- Forvaltningsplan for Seiland nasjonalpark – Sievju álbmotmeahcci (2017)

Forskrift for Seiland nasjonalpark

Formålet med nasjonalparken er «å bevare et alpint kystlandskap med et egenartet og variert biologisk mangfold, sikre variasjonsbredden av naturtyper i regionen, bevare landskapsformer og særpregede geologiske forekomster og verne om kulturminner. Allmennheten skal gis anledning til naturopplevelser gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. Ivaretagelse av naturgrunnet innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift.» (Verneforskriften § 2).

Dyrelivet skal fredes mot unødig forstyrrelse, jmfør verneforskriften § 3 punkt 3.1 og 5.1.

Det er forbud mot motorisert ferdsel på land og ferskvann, og i lufta under 300 meter, jamfør verneforskriftens § 3 punkt 6.1.

Verneforskriften for Seiland/Sievju nasjonalpark åpner ikke opp for å gi dispensasjon til motorferdsel for forskningsprosjekter. En eventuell dispensasjon kan kun gis med hjemmel i naturmangfoldloven (nml) § 48.

Naturmangfoldloven

Naturmangfoldloven § 48 setter svært strenge krav til når en dispensasjon eventuelt kan vurderes, men åpner for tiltak som *ikke strider mot verneformålet og ikke påvirker verneverdiene nevneverdig*. Begge vilkår må være oppfylt for at dispensasjon skal kunne vurderes. Skjønn og instruks fra overordna myndigheter spiller også inn. Adgangen til å gi dispensasjon er snever, og verneforskriften skal ikke uthules gjennom en omfattende bruk av dispensasjoner.

Ifølge naturmangfoldloven (nml) § 7 skal søknaden vurderes etter de miljørettslige prinsippene i nml §§ 8-12.

Miljødirektoratets rundskriv «Forvaltning av verneforskrifter» (M106-2014) omhandler dispensasjon til vitenskapelige undersøkelser (punkt 7.6). Her påpekes det at nytten av et forskningsprosjekt må vurderes opp mot omfanget av de ulemper som forskningen ellers medfører. Forskning som ikke trenger å lokaliseres til et verneområde, bør kanaliseres utenfor verneområdet. Som regel bør det gis dispensasjon for tiltak som bidrar til å fremme verneverdier.

Forvaltningsplan for Seiland nasjonalpark (2017)

Forvaltningsplanen sier at «Motorisert ferdsel i nasjonalparken skal holdes på et absolutt minimum». Samtidig sier den at «Forvaltningen av Seiland/Sievju nasjonalpark skal være kunnskapsbasert. Nasjonalparkforvaltningen skal derfor jobbe for å få kartlagt verneverdier og for overvåking av utvalgte verneverdier.»

Vurdering

Helikoptertrafikk kan ha negative effekter på fugle- og dyreliv, og virke forstyrrende for andre brukere av området. Forstyrrelsen er som regel kortvarig og gir kortvarige stressreaksjoner hos dyr, men kan få konsekvenser dersom den skjer i yngletiden, dersom fugler blir skremt bort fra reirplassen eller simler og kalv blir skremt bort fra hverandre. Lavtflyging kan også ha negative konsekvenser for reindrifta dersom det skjer under samling.

Sállir natur AS søker om flyging i et tidsrom som er utenfor hekke- og yngletid, og trolig utenom både kalvemerking og høstsamling for reindrifta. Flygingen skjer derfor ikke på den mest sårbare tiden. Likevel skal man huske på at barmarksesongen er kort i dette området, fra midten av juni til september. Sommeren er viktig for dyr og planter i området, for næringssøk og vekst slik at man står

best mulig rustet til vinteren. Av den grunn bør forstyrrelse og motorisert ferdsel holdes på et minimum gjennom hele sommeren.

Det søkes om landing ved følgende prøveflater:

1. Suovvaleakši
2. Sommarsettind
3. Melkevatna – Nordre Steinvannet
4. Seinesfjellet

Naturverdiene i nasjonalparken er stedvis godt kartlagt (jf forvaltningsplanen kapittel 2), men det finnes også områder og arter hvor vi har lite kunnskap (nml §§ 8-9). Prøveflate 2 og 3 ligger i Melkevatnan-området der det er registrert rødlista fuglearter som havelle, blåstrupe og bergirisk. Punkt 1 ligger nær et større myrområde og en kjent lokalitet for tårnfalk og dvergfalk. I nærheten av punkt 2 er det også registrert tårnfalk. Det er ikke kjente forekomster av rødlista planter eller naturtyper på de fire flatene, men dette kan skyldes mangel på kartlegging.

Hele Seiland brukes til reindrift fra april til oktober, og de omsøkte områdene ligger innenfor Reinbeitedistrikt 24 A. Punkt 4 ligger i Bårdfjord siida sitt område, mens punkt 1, 2 og 3 ligger i Bekkarfjord siida sitt område. Punkt 2 og 3 ligger nær merkegjerde og gjeterhytte. Med tanke på siste ledd i formålsparagrafen til nasjonalparken, «*Området skal kunne brukes til reindrift*» bør en eventuell tillatelse til lavtflyging og landing derfor gis med vilkår om at reindriften varsles i forkant av flyging. På denne måten kan reindriftsutøverne informere søker om hvor reinen mest sannsynlig vil oppholde seg på flygetidspunktet, og det må legges opp til en reell mulighet for reindriften til å påvirke valg av landingssted.

Flygingen vil føre til økt motorferdsel i Melkevatnan-området, som ligger sentralt i nasjonalparken. Dette er det mest besøkte området for turgåere i parken, og er også kjerneområdet til Bekkarfjord siida. Det er allerede ett landsdekkende forskningsprosjekt som flyr inn til prøveflater i dette området (TOV-E, som registrerer bestandsutvikling til bakkehekkende fugl). Dette prosjektet besøker området to år på rad, og venter så 6 år før neste registrering. Også andre forskningsprosjekt har fått innvilget dispensasjon til landing med helikopter i nasjonalparken og Melkevatnan-området de siste årene. I en vurdering av samlet belastning på økosystemet (nml § 10) må derfor den omsøkte landingen ses i sammenheng med den bruken som allerede er i området. Med tanke på presedens, vurderes det som sannsynlig at det vil komme liknende søknader i årene fremover.

Med tanke på andre ledd i formålsparagrafen, «*Allmennheten skal gis anledning til naturopplevelser gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv (...)*», må nasjonalparkstyret søke å unngå at helikoptertrafikken blir til sjenanse for allmennheten. Det er relativt få turgåere på Seiland sammenliknet med mer tilgjengelige nasjonalparker, men de som kommer søker et spesielt villmarksprega område uten inngrep og forstyrrelser.

Prosjektet søker om to landinger i Melkevatnan-området og en landing ved Suovvaleakši. Etter samtale med kontaktperson i prosjektet, ble det avklart at det var lagt opp til at personene fra Suovvaleakši skulle gå til camp nær Melkevatnan. Dette er vanskelig å få til, da det er svært risikofyllt å forsøke å krysse Melkelva. Forvalter foreslår i stedet at prøveflaten ved Suovvaleakši nås til fots fra

Store Bekkarfjord. Det går et kjørespor fra fjorden og opp til prøveflaten som vil være enkelt å følge. På den måten reduserer man helikopterflygingen i området.

Naturmangfoldloven § 11 om å pålegge tiltakshaver å dekke kostnadene ved å hindre eller begrense skade på naturmangfoldet vurderes til ikke å være aktuelt i denne saken.

Når det gjelder naturmangfoldloven § 12 (miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder) vurderer forvalter at bruk av helikopter er det mest rasjonelle transportmiddelet for å transportere forskerne til de relativt utilgjengelige områdene, med unntak av prøveflaten ved Suovvaleakši som kan nås til fots fra fjorden.

Miljødirektoratets rundskriv «Forvaltning av verneforskrifter» (M106-2014) sier at nytten av et forskningsprosjekt må veies opp mot ulempene det medfører. ANO-prosjektet er et kartleggingsprosjekt på overordnet nivå. Nasjonalparken hadde kanskje hatt mer nytte av et prosjekt som fokuserte på artsrike eller sårbare områder innenfor parken, noe man ikke oppnår med fire tilfeldig valgte prøveflater. Prosjektets nasjonale betydning er imidlertid viktig å støtte opp om, da det vil gi en helhetlig beskrivelse av status og utvikling av naturtypene i fastlands-Norge.

Konklusjon

Forvalter innstiller på at prosjektet får dispensasjon til to landinger på Seinesfjellet og to landinger i Melkevatnan- området. Prøveflaten ved Suovvaleakši kan nås til fots fra fjorden. Dette vil redusere helikopterflygingen i kjerneområdet av nasjonalparken, samtidig som forskningsprosjektet kan la seg gjennomføre. Tiltaket vurderes i sammenheng med annen belastning på området, og ut fra betydningen av verneverdiene i området.

I henhold til naturmangfoldloven § 48 skal tiltaket ikke stride mot verneformålet og ikke påvirke verneverdiene nevneverdig. Med reduksjonen i antall landinger vurderer forvalter det slik at dette er oppnådd. Søknaden kan derfor delvis innvilges med vilkår.

**Seiland/Sievju
nasjonalparkstyre**

Saksfremlegg

Arkivsaksnr: 2020/6055-6

Saksbehandler: Ingunn Ims Vistnes

Dato: 10.05.2021

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Seiland/Sievju nasjonalparkstyre	13/2021	20.05.21

Brev om helårsbeite på nordre Seiland

Vedlegg: Utkast til brev om helårsbeite

Bakgrunn

Nasjonalparkstyret vedtok i forrige styremøte å uttrykke sin bekymring for muligheten for helårsbeite i reinbeitedistrikt 24 B på nordre Seiland. Forvalter fikk i oppdrag å skrive et utkast til brev til reindriftsavdelingen hos Statsforvalteren. Utkast er vedlagt.

RS 5/2021 Ventebu Altneset

Forvalter orienterer om status i møtet.

RS 6/2021 Orienteringssaker fra forvalter

1. Store kutt i nasjonalparkforvalternes reisebudsjett – kun hos Statsforvalteren i Troms og Finnmark. Forvalterne har hatt møte med ledelsen.
2. Ekstra bevilgning fra Miljødirektoratet
Forvalter har søkt om 42 000 kr ekstra til arbeid med infoplakater, og fått det innvilget i tildelingsrunden i april. Budsjettet er som følger:
Design 4 plakater – 11 680 kr
Oversetting 4 plakater engelsk og nord-samisk – estimert 10 000 kr
Trykk 11 plakater aluminium – 14 300 kr
Innkjøp bilder til hjemmeside – 6 200 kr
Totalt 42 180 kr
3. Høring av vannforvaltningsplaner, høringsfrist 31. mai. Forvalter vurderer at det er mindre relevant og ganske ressurskrevende for styret å avgi en høringsuttalelse. Det kan likevel være greit å kjenne til at det er laget en vannforvaltningsplan med en delplan for Seiland, Sørøya og Kvaløya med innland.
<https://www.vannportalen.no/vannregioner/troms-og-finnmark/plandokumenter-vannregion-troms-og-finnmark/planperiode-2022---2027/>
4. Nordisk Film og TV AS er ilagt bot på 20 000 kr for ulovlig flyging med drone i Seiland nasjonalpark i forbindelse med innspillingen av 71 grader nord. De har godtatt boten. Firmaet hadde søkt om dispensasjon, og fått avslag av nasjonalparkstyret. SNO sto for anmeldelsen.
5. Nytt www.nasjonalparkstyre.no skal etter planen lanseres 18. mai. Dette blir en nyttig side for å få oversikt over styrets arbeid. Forvalterne legger inn innholdet, Miljødirektoratet eier og drifter siden.
6. Miljødirektoratet har engasjert NIBIO til å gjøre en vegetasjonskartlegging (NiN-kartlegging) av elvesletta i Store Bekkarfjord i sommer. Dette etter innspill fra oss over flere år. Prosjektet er en del av direktoratets årlige kartlegginger, og betales av dem.
7. Vi har fått kjennskap til en kartlegging av moser på Seiland i 2001, som ligger arkivert i det Naturhistoriska riksmuseet i Stockholm. Har fått oversendt listen og videresendt til Artsdatabanken. Enkelte rødlista arter (bresotmose, faksjøkelmose, havmose) og noen nye «rekorder» på nordligste funn av arter.
8. Eventuelt

ST 14/2021 Eventuelt